

Synode te Dordt 1574 gehouden moest Taffijn echter mededeelen, dat hij over deze zaak aan Beza had geschreven, maar geen antwoord had gekregen. Daarom zullen ook wij, besloot de Synode, de Fransche Confessie niet onderteekenen (Rutgers, *Acta der Nat. Synodes* blz. 134). In de Christlicke und Schriftmatige Kercken Ordenungh door Graaf Willem Lodewijk voor Groningen vastgesteld werd daartegen in Art. 12 voorgeschreven, dat in alle Classen een boek zou wezen, waarin de Confessio Gallica, Belgica en de Heid. Catechismus opgenomen zouden zijn, die ieder predikant moest onderteekenen, zoodat in Groningen het besluit van Emden wel uitgevoerd werd. Had de Fransche Synode aanvankelijk geaarzeld de Nederlandsche Confessie te onderschrijven, op de Synode van Vitré 1583 werden de Confessie en de Kerkenorde van de Nederlandsche Kerken goedgekeurd en geteekend, zooals ook de Nederlandsche afgevaardigden, die op deze Synode waren, als teeken van overeenstemming in de leer en kerkenorde de Fransche Confessie en Kerkenorde hebben geteekend (Aymon, *Actes des Syn. Nat. t. I, p. 157*). In 1604 hebben de Fransche Kerken hare Confessie, die herzien was, naar ons overgezonden om die te overwegen en te melden, of er iets in gevonden werd der aantekening waard, terwijl ze verzochten, dat de Nederlandsche Kerken hetzelfde zouden doen met haar Confessie teneinde de zuiverheid en de eenigheid des geloofs tusschen de Fransche en Nederlandsche Kerken te beter zou mogen blijken. De Synode van Noord-Holland, die deze brieven ontvangen had, besloot de zaak met Zuid-Holland te overleggen, na welk overleg men beiderzijds oordeelde, dat de zaak bij de Generale Synode behoorde (Reitsma en van Veen, *Acta der Prov. en Part. Syn. t. I, p. 363 en 373 en t. III, p. 224*). Dat de Fransche Kerken er zeer op gesteld waren, dat hare Confessie ook door andere Kerken zou goedgekeurd worden, blijkt uit hetgeen de Acta van de Synode te Rochelle 1607 meedeelden, nl. dat de Synode van Gap had geschreven aan den Paltsgraaf om hem te vragen mee te werken aan de union des Eglises en dat hierop van hem antwoord was ingekomen evenals van de Kerk van Heidelberg, van de Synodes van Holland en Zeeland, van Hanau, van Lausanne, van Genève en van Bern, die allen de Fransche Confessie hadden goedgekeurd (Aymon a.w. t. I, p. 300). Er is wel geen nader bewijs noodig om te doen zien, hoe de Gereformeerde Kerken nooit tevreden zijn geweest met haar eigen nationale Confessie te handhaven, maar er steeds naar getracht hebben, dat ook de andere Kerken die Confessie goedkeurden, om de eenigheid in de leer te doen uitkomen.

⁵⁵) Carleton a.w. t. III, p. 22.

⁵⁶) Calvin Opera ed. Baum, Cunitz, Reuss t. XLVII p. 343.

⁵⁷) Dat noch de Presbyterian Alliance noch de Evangelical Alliance aan dezen eisch voldoen is duidelijk en wordt door Prof. Rutgers in het door Dr de Jong uitgegeven dictaat blz. 172 op afdoende wijze aangetoond. En 't zelfde geldt dit ook van de latere bewegingen.

⁵⁸) Calvin Opera ed Baum, Cunitz, Reuss t. VII p. 591.